

ת"פ 10/10/20270 - מדינת ישראל נגד זהר אור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10-10-20270 מדינת ישראל נ' או
בקשה מס': 3

לפני כבוד השופט בכירה יעל פרדלסקו
המבקשת : מדינת ישראל
נגד
המשיב : זהר אור

החלטה

1. בפני בקשה לאפשר לבקשת הזמן את גב' נדיה מורתוב (להלן: "ה קופאית"), עדת הזמה זאת לאחר שהסתימה פרשת הגנה ובטרם נשמעו סיכומיים.
2. המבקשת נימקה בבקשתה בכך, שבדיון שהתקיים ביום 20.11.8. העיד המשיב, כי ביום 18.7.18 פנה לkopait ובקש לשלים על המוצרים המפורטים בכתב האישום בגין יחסה לו המבקשת ביצוע עבירות גנבה, אולם הקופאית השיבה לו כי הקופה סגורה. מדובר בגרסה חדשה אותה לא יכולה לצפות המבקשת מראש. לפיכך על מנת להביא לחקר האמת ומבליל פגוע בהגנת המשיב יש להיעתר לבקשתה.
3. ב"כ המשיב מתנגדת לבקשתה. לטענה, סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש] התשמ"ב- 1982 (להלן: "החסד פ") מאפשר לבקשתה להביא עדות הזמה במרקם בהם היא לא יכולה לצפות באופן סביר וראש טענת הגנה. אולם, במקרה דנן, עדות המשיב לא הפתיעה את המבקשת, שכן "הדברים עלו בהליך הגישור בתיק זה והושמעו באוזני ראש הcourt...".
ואף הושמעו בפתח ישיבת ההוכחות (ראה סעיף 3 לtagobet המשיב). בנוסף לא טרחה המבקשת לבדוק את גרסת המשיב בהודעתו באזהרה (**ת/13**) ובדבריו לשוטר כעולה מדו"ח הפעולה (**ת/10**) שלא התקoon לגנוב ובעבר כשלקח מצרכים כשלא ניתן היה לשלים בשל כך שהקופאות נסגרו היה משלם למחמת, לפיכך אין לאפשר לבקשתה לעורוך מחלוקת שיפורים.
בנוסף טענה כי הבקשת אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו בהלכת קניר (ע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל, פ"די לה) 513, 505 (1981) יש לדוחותה.
4. בדיון שקייםתי ביום 29.11.20 חזרה ב"כ המבקשת על הבקשת וטענה כי שמה של הקופאית מעולם לא עלה, לרבות בתרשומות פנימיות בדיון הגישור ובפתח ישיבת ההוכחות. מדובר בגרסה שהבקשת לא יכולה לצפותה ויש להיעתר לבקשתה. ב"כ המשיב טענה כי טענת הגנה "במהות לא הייתה חדשה ובתח לא אחר הליך גישור" (עמ' 29 לפרטוקול שורות 30-29) בנוסף טענה: "מה שאני זוכרת שאמרתי בדיון הגישור זה

שהוא רצה לשלם ובגלל שהקופה הייתה סגורה כבר הוא לא יכול לשלם (עמ' 30 לפרוטוקול שורות 2-1) ועתה לבית משפט שלא להיעתר לבקשתו. לחילופין עטרה לזמן את נציגי המאשימה שנכחו בהליך הגישור,עו"ד שמיר ועו"ד נחום לבית משפט.

5. בתמצית אצ"ן כי הבקשתו הוגשה לאחר סיום פרשת הגנה ובטרם נשמעו סיכומיים. כתוב האישום מייחס למשיב כי ביום 1.7.18 בשעה 22:37 עבר המשיב כמחסנאי במרכול ובנסיבות אילו גנב מוצאים מהמרכול בשווי 827.60 ₪. הנאשם כפר במייחס לו בכתב האישום, התקיים הליך גישור שלא צלח והתיק הועבר הוכחות בפני. ביום 1.11.20 החלה פרשת תביעה וביום 8.11.20 הסתיימו פרשת תביעה ופרשת הגנה והתיק נקבע ליום 9.12.20 לשמייעת סיכומיים.

6. לאחר שבדקתי את נימוקי המבקרת ואת התנגדות ב"כ המשיב מצאתי להיעתר לבקשתו ולהלן נימוקיו:

א. סעיף 165 לחס"פ קובע:

"**בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפות מראש..".**

מלשון סעיף 165 לחס"פ עולה, כי ביהם"ש יתיר לתביעה להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה בהתאם לתנאים הבאים:

- ý הטענות עליהן מציבעה התביעה הוועלו במסגרת פרשת הגנה.
- ý התביעה לא יכולה לצפות באופן אובייקטיבי את הטענות מראש.

בע"פ 6853/10 פלונית נ' מ"י (28.7.11) נאמר על ידי כבוד השופט פוגלמן:

"**שיקול נוסף שיישקל בהקשר הדברים, עניינוVICOLת צפות מראש את ראיות ההגנה. אכן, ברוי כי לא קיימת הצדקה לאפשר הבאת ראיות הזמה בשלא הייתה כל מניעה מצד התביעה להביא את ראיותיה במועד. ואולם בין אפשרויות אחרונה זו לבין מצב שבו הובאה ראייה מפתיעה שלא היה כל יסוד להניח כי טובא, קיים מרחב. השאלה מה בגדיר אותו מרחב ייחשב לראייה שהתובע לא יכול היה לצפותה מראש, עד כי יש בה כדי להצדיק מתן היתר להבאת ראיות נוספות מטעמו, היא שאלה פרשנית. אין סבור כי בגדיריו של מקרה זה יש מקום לשרטט את גבולותיו המדדיים של מרחב זה. אמר רק כי לגשתי, אין מקום לפרש את הסעיף באופן דוקני המונע הבאת ראיות נוספות בכל מקרה שבו קיימת אינדיקציה מסוימת מראש לסוג טענות שעמידות להיטען על-ידי הצד שכגד. לטעמי, גם אם הנושא הכללי שבגדירו מובאות ראיות ההגנה ניתן היה לצפייה, אין לקבוע באופן קטגוריאי כי לא ניתן להביא ראיות לסתור. תחת זאת, יש לבctr מבחן נסיבתי הבוחן, בין היתר אם מידת הפרטנות שבידיעתו של התובע אכן מאפשרת לו להתמודד מראש עם טענות ההגנה באופן אפקטיבי; מה היה הטעם לאי הבאת הראייה המבוקשת במועד שבו הוצעו ראיות התביעה וכיוצא בכך. גישה זו מעניקה משקל ראוי לשאיפה להגעה לחקירה האמת, גם אם יש בה כדי להאריך במידת מה את מסגרת הדיון ומשכו, כל זאת בכפוף לכך שלא יגרם עיוות דין לנאים. להשקפתו, אין בגישה האמורה כדי לפגוע בהגנת הנאשם שכן אם אמם יביא התובע ראיות נוספות, הרי שכאמור, סעיף 166 מקנה לנאים זכות להביא ראיות לסתור אותן".**

עמוד 2

ב. לאחר שענייתי בפרוטוקול הדיונים, בת/10 ובת/13 מצאתי כי המבקשת לא יכולה לצפות מראש, בטרם עדותו של הנאשם, את תוכן עדותו של הנאשם בבית משפט בדבר פנויתו לקופאיות שהוא כלשונו "חושב שמה נدية" ואת תגובתה שכן בת/10 אמר הנאשם לשוטר שלפעמים הוא לוקח דברים ומשלים למחרת ובת/13 השיב "שאם יש סיטואציה שהקופות סגורות אז لكחתי ולמחרת שלמתתי" (ש' 65), לפיקד אני מאפשרת לבקשת הזמן את הקופאיות לעדות, ביום 9.12.20 בשעה 11:30 שכן מדובר בראיה שיש בה פוטנציאלי להפריך את גרסת הנאשם, ואשר לא היה ניתן להביאה בשלב מוקדם יותר.

הבקשת הזמן את הקופאיות במסירה אישית ותודה התייצבה לדין.

ב"כ הנאשם תודיעו למשפט כי נאשר עליו לדבר עם הקופאיות עד לדין ועל חובתו להתייצב לדין, שם לא כן ניתן יהיה לשמע את הקופאיות בהעדרו וכן להוציאו נגדו צו הבאה.

7. אני דוחה את בקשה ב"כ הנאשם לזמן לעדות את עו"ד שמיר ואת עו"ד נחום נציגי המבקשת שבמסגרת הליך הגישור שמעו את דברי ב"כ הנאשם. בפסקה נקבע, כי יש להתריר זימנו טובע המנהל את הדיון המשפטי בתיק כחריג השמור למצבים יוצאי דופן בלבד, ראה לדוגמה תפ"ח (מחוזי ת"א) 1027/05 מ"י ב' פלוני, (7.6.07) בו נכתב: "...על רקע הגישה, העקרונית, הרואה בהעדת עורך דין מייצג, תופעה בלתי רצiosa, השמורה למצבים יוצאי דופן בלבד... מקומו למצבים קיזוניים, בהם מתברר למשל, שעדות עורך הדין חסרת תחליף היא, בעניין הנדון, ויתור עליה עשוי לגרור טעות בהחלטה, או פגיעה למי מן הצדדים...". מדברי ב"כ הנאשם בדיון ביום 29.11.20 לא עולה שמסרה לנציגי התביעה בהליך הגישור את שמה של הקופאיות וכל שאמרה שהמשפט רצה לשלם ובגלל שהкопפה הייתה סגורה לא יכול לשלם. בנסיבות אלו אין מקום לזמן את עו"ד שמיר ועו"ד נחום לעדות, שכן אין בעודותם כדי לתרום בהכרעה בבקשתם להתריר לבקשת הזמן עדת הזמה.

מצורחות תשלוח החלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"א, 29 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.